

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXVII. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Fotó: A feltételezett Koponya-hegy, amelyre egy Gordon nevű brit katonatiszt figyelt fel a 19. század végén. A hegyoldal egyértelműen hasonlít egy koponyára.
Fotó és további információ:
<https://revbrentwhite.com/tag/crucifixion/>

Szent-Gály Kata:

Keresztúton

Tudsz-e úgy szeretni, ahogy én szerettem...?
Reszketni, remegni az Olajfa-kertben...?
Elhagyatva lenni, egyedül a bűnnel...?
Szemben a Halállal, szemben a közönnyel...?

Adnád-e kezedet szorító kötélnek...?
Arcodat a gúnynak, lenéző köpésnek...?
Tudsz-e mellém állni fojtogató csendben...?
Az ostromozásnál eltakarnál engem...?

Tudsz-e úgy szeretni, ahogy én szeretlek...?
Tudsz-e tűrni értem, hordani keresztet...?
Roskadva, remegve, föl, egész a célíg...?
Akkor is, ha szíved ezer sebből vérzik...?

Tudod-e karodat szélesre kitárni...?
Az egész világot áldozattá válni...?
És tudsz-e pihenni úgy a keresz-
ten, hogy örvendezz rajta: mindig ezt
kerestem...?

Tudsz-e mellém hágni...? A helyembe lépni...?
Magadat feledve életemet élni...?
Egészen eltűnni, elmerülni bennem...?
Tudsz-e úgy szeretni, ahogy én szerettem...?

HÚSVÉT

Az evangélium, Jézus Krisztus egyetlen hiteles életrajza

Jézus Krisztusnak egyszerre van történelmi és történelem fölötti léte. Történelem fölötti, mert nem tartja fogva sem idő, sem változás. Nincs ilyen ember senki sem, csak Jézus Krisztus, az Istennek fia. Nem

„A meghalt, sőt feltámadott Jézus Krisztus, aki az Isten jobbán van...” (Róm 8, 34/b)

a feljegyzéseinkben vagy az emlékeinkben van ő jelen, hanem minden sóhajtásunkban, és gondolatunkban. Kifejezzük őt az újjászületett életünkkel, és iránta érzett hűségünkkel. Jézus Krisztus nem csak élt, hanem él, így ma sincs messze tőlünk. Ő mindig, mindenütt jelen lévő ezen a földön, és mindenütt az egész univerzumban. Mindez komplex és összetett, mint maga az élet.

Az evangéliumi realitások és mindenek szolgálja

Mindjárt az elején föl kell hívnunk a figyelmet, hogy Jézus Krisztus életéről az **egyetlen hiteles életrajz az evangélium**. Ez a szent gyűjtemény nem mesebeli vagy misztikus szöveg, ami képzeletbeli lényt mutat Jézus Krisztusban, hanem reális körülmények között írja le az Üdvözítő egész életét. Végig lehet utazni a Szentföldön, ahol járt. Megtalálhatjuk születési helyét Betlehemet, csodáinak összes helyszínét Galileában. Valóban láthatjuk a Jordánt, a Galileai tavat, mindent, ami csak az ókorban az Urat körülvette. Megtalálhatók ugyanazon községek és városok. Az evangéliumban említett királyok, főpapok, pártok, mind úgy, ahogy éppen akkor éltek.

(folytatás a 2. oldalon)

Virágok és tanítványnők

„Joppében pedig vala egy nőtanítvány, névszerint Tábita, mely megmagyarázva Dorkásnak, azaz zergének mondatik: ez gazdag vala jó cselekedetekben és alamizsnákban, melyeket osztogatott” (Csel 9:36).

A nemzetközi nőnap alkalmából szeretnénk hálás szívvel megemlékezni minden kedves nőtestvérünkről, igaz egy kicsit másképp, mint ahogy ezt a mai modern társadalom teszi. A mai virágos, kedveskedő megemlékezéssel

Fotó: Nőszövetség, Facebook

szemben a nőnap eredetileg munkásmozgalmi eredetű, harcos, a nők egyenjogúságával és szabad munkavállalásával kapcsolatos demonstratív nap volt. Az Úr népe között azonban nem kell senkinek harcolni, sem tüntetni az egyenjogúságért, elfogadásért, mert Isten előtt „nincs zsidó, sem görög; nincs szolga, sem szabad; nincs férfi, sem nő; mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban” (Gal 3:28). Ugyanakkor elismeréssel tekinthetünk nőtestvéreink felé azért az áldozatért, amelyet a családban, munkahelyen, gyülekezetben tesznek az Úr dicsőségére.

Joppében volt egy Tábita nevezetű nő, akiről két igazságot szeretnénk megemlíteni, amelyek egyben jó kívánságaink is a kedves női olvasók felé. Azt olvassuk róla, hogy ő először is egy női tanítvány volt. Sok szépet el lehet mondani róla: adakozott, szorgalmas és segítőkész volt. A legszebb jelző rá azonban mindent elmond, ami fontos volt: tanítvány volt. Nyilván, Jézus Krisztus tanítványa. Egy olyan nő, aki Krisztust követte, szerette és a közelségében, jelenlétében élt. Erre szeretnénk buzdítani minden kedves női olvasóinkat, hogy az életükben a legfontosabb cél az legyen, hogy Krisztus tanítványaiként, gyermekeiként éljék a mindennapjaikat. Miközben a gyermeknevelés, háztartás, különböző otthoni, munkahelyi vagy gyülekezeti szolgálatok forgatagában sűrögnek-forognak, a legfontosabb vágy a szívükben legyen az, hogy Krisztussal és Krisztusnak éljenek. Egyszerűen fogalmazva hívő nők, asszonyok legyenek!

A másik igazság Tábitára vonatkozólag, „gazdag volt a jó cselekedetekben és alamizsnákban, melyeket osztogatott”. Ez a fajta gazdagság többet ér e világ minden kincsénél. Ez a jellemvonása többet árul el Tábita krisztusi jelleméről, mint minden más. A hite nem elméleti, hanem gyakorlati volt. Megosztotta azt, amivel rendelkezett. Kész volt szolgálni mások felé. Gazdagsága nem fizikai értéket, szépséget képviselt, hanem a lelki élete lett nyilvánvaló a mindennapi életben. Ez a vonzó és követendő példa, amely kifelé is jó bizonyítást áraszt.

Kívánjuk, hogy minden kedves nőtestvéreink élete legyen hasonló Tábita életéhez, hogy ez által Isten neve legyen felmagasztalva általuk!

Tisztelettel és szeretettel, János Csaba, kommunikációs alelnök

(folytatás a címloldalról)

A világ letűnt urainak neve Augustus császártól Heródes királyig, és Pilátus helytartóig az Újszövetségben mind szerepel. Hiánytalanul megtaláljuk valamennyit az Újszövetségben és a korabeli történetíróknál. Életének keretét mutatja be a szentföldi térkép: Galileát, a Jordánt, a sivatagot és a tengert. Az emberek ugyanolyan gyümölcsökkel táplálkoznak, és nagyon hasonló ruhában járnak. Csak a technikájuk váltott gépkocsikra. Már igen kevesen utaznak lovon vagy számárháton. Az emberi jellem viszont ugyanaz maradt, a gondolatok, az érdekek körei, a bizonytalanság a jövő előtt, éppen olyan, mint régen volt. Nincs semmi változás az önzésben, a szenvedélyekben, a kísértésekben és a bűnökben. A mindennapi életkeret éppen olyan, és valóságos most is, mint egykor. Mindez a legdöntőbb bizonyíték Jézus Krisztus történelmi létezése mellett, és ezért marad a Mester tanítása örökké érvényes, mondhatjuk: idők és korok fölött aktuális.

Minden mai civilizált állam arra a jogrendre, törvénykezési rendszerre épít, amelynek alapján megvádolták az Üdvözítőt. Kimondhatjuk, hogy őt is prejudikált eljárás juttatta hóhérré. Pilátus tehetetlenül helyben

Minden mai civilizált állam arra a jogrendre, törvénykezési rendszerre épít, amelynek alapján megvádolták az Üdvözítőt.

hagyta a római ítélkezés legsúlyosabb büntetésének kiszabását. Szökött, és még inkább lázadó rabszolgákat feszítettek keresztre a Római Birodalomban. Szabad emberre ilyen brutális halállal nem sújtottak római bírúk, csakis rabszolgákra. Ő pedig, aki nem mint Királyok Királya, hanem mint szolgai formát fölvetett „Emberfia” járt kortársai között,

nem élvezte a huszonegyedik század turistáinak komfortját, hanem a rabszolgatartók ütlegetéseit viselte el. Másként megcáfolta volna mennyei küldetését. Ő az Isten áldozati és engesztelő báránya volt. Az igazi Messiás életével és kínhalálával megváltotta a világ minden bűnösét. Ez viszont nem csak a római jog, hanem a héber ember és Isten közötti szövetségi rendszer fényében érthető. Hiszen akkor a Szentföldön mindkettő hatályos és érvényben lévő volt. Ennek a vetületében látjuk szenvedni Jézus Krisztust, „a fájdalmak férfiát” (Ézs 53,3) a római helytartó és a zsidó király Heródes palotái udvarán, a Fájdalom útján, és a Golgota dombján. A Biblia világának meghatározott sorai szerint zajlik le minden, Isten örök rendjében.

Mindenek örök királya és a kilátásaink Jézus Krisztusban

Spurgeon nagyszerűen mutat rá arra, hogy Úr Jézus Krisztus megvetett rabszolgaként szenvedett és halt meg a véres keresztfán, de halála után többé nem volt senkinek hatalma rajta. A halál és a temetkezés lebonyolítása már kivételes állapotot mutat. A földkerekség leggazdagabb sírhelyét találjuk a jeruzsálemi temetőben. „Gazdagok mellé jutott kínos halál után” vonatkoznak a Szentírás sorai (Ézs 53,9). Bebalzamoszták, mint a fáraókat. Örök vigyáztak a sírja mellett, mint a fejedelmeknél. Messziről figyeltették, mintha gyanakodtak volna valami elképzelhetetlenre. Tudták, hogy feltámadásának híre felkavarná az ország népének hangulatát. Mindenre gondoltak, mindenre vigyáztak, de mégsem bírták elhárítani feltámadását a halálból. Jézus Krisztus a halál fölött is király volt.

Aki bizonytalan Jézus Krisztus lényének valódi nagyságában, a Krisztus ellensége, legyen bárki, mind a mai napig keresve kutatja, mit cselekedjen az élet fejedelmé-

vel? Jézus Krisztus fölötti gyászra csak az a szív dobban meg fájdalmasan, aki szerette őt. A viszont szerető szív fölismeri benne nagypénteken is a fejedelmet. Húsvétkor az kiált halleluját, aki elismeri és tudja, hogy a világ megváltója a történelem ura, és a legnagyobb lény a világmindenségben. A jeruzsálemi sírkertből csak az indul az élet fejedelmével tovább, aki az ő követését tartja legfontosabb személyes feladatának. Minden más életcél „kárnak és szemétnak ítélt” (Fil3, 8). Akár mikor élt vagy élni fog bárhol a világon, aki odaáll az Úr Jézus Krisztus, mindenek örök királya mellé, vállalva keresztyét, megkapja egy napon a győzelmi koszorúját.

Az emberiség évszázados próbálkozása, hogy találjon valami tárgyat,

Az emberiség évszázados próbálkozása, hogy találjon valami tárgyat, ereklét, egy forgácsot a keresztfából, megtalálja az utolsó vacsora poharát, a „szent Grált”.

ereklét, egy forgácsot a keresztfából, megtalálja az utolsó vacsora poharát, a „szent Grált”. Vagy vizsgálja a torinói leplet, a sejtelmesen kirajzolódó nyomokkal. Amint a holttest hozzá tapadó és szivárgó sebeiből támadó nyomok rajzolják ki egy véres arc halálba merevült vonásait. Esetleg más leletet találjon: „József fia Jézus” mésző koporsóját, mint bizonyítékot tőle, róla, és vele kapcsolatban: De mind, egyre csak tévelyegnek, mivel az élő nem a halottak között található (Lk 24,5). Jézus Krisztus él és uralkodik; győz és vele együtt mindenki győzhet, aki hittet rábízta magát. Őt nem a nyomai bizonyítják, mivel velünk hordozza életünk minden terhét, és a bajunkban szövetséges társunk. Megosztja velünk a mindennapi élet terhét, mígnem mi is megosztjuk vele a menny uralmának és trónjának dicsőségét.

Már csak egy éve, hogy a németországi szerzetesből lett nagy reformátor, Luther Márton által gerjesztett történelmi fordulatnak 500. évét ünnepeljük. Luther Márton nagyon bátor ember volt, szembenézett a kihallgatóival, fenyegetésekkel Wormsban, óriási feladatokkal Wartburg várában, és minden, az élet aprólékos rendjében megbúvó próbatétellel, a házasságában. Jó példát kívánt mutatni a gyakorlati életben. Igazi keresztyénnek kívánt látszani, népes családjá körében is. Hét gyermekét Isten országa polgáiraivá kívánta nevelni. Bármilyen bátor volt, mégis gyakran elfáradt, gyötörte a bizonytalanság. Több gyermeke hunyt el, a legutolsó leánya reformátor atyját gyermekségében veszítette el. A reformátor soha nem látta unokáit. Nagy szellemi gyötrelmekkel igyekezett megtörni őt az ördög. Olykor mindezt leírta pontosan. Végredeletében nem testált semmit a gyermekeire. Gyakran önmagába zuhant némán. Szót sem szólt, arcára kiült a szomorúság. Bora Katalin, hűséges felesége, meglátta elhomályosult szemeiben a gondokat, de nem kezdett vitázni vele, csak egy nagyon rövid német mondatot írt krétával a férje szobájának falára, vagy az ajtóra, hogy lássa mindenütt: „Ő él!” (Er lebt!) Vagy ezt: „Jézus él!” (Jesus lebt!) Ezzel igyekezett megszüntetni szomorúságát, enyhíteni magát mardosó vádjait.

„Jézus él! Jézus él! Halleluja Jézus él!”, hallom az ének hangját, a húsvéti kórust. Generációk éneklük boldogan, és én is belépek a Jézus Krisztus dicsőítőinek megszámlálhatatlan hosszú sorába.

Dr. Szebeni Olivér
Budapest

Mi újság Filadelfiában? (I.)

Regina néni mesél..., Dániel Zalán hallgatja.

A télvégi, szürke hétfő reggeli Araszolás Váradról Szalárdra a zimankóban nem sok érdekességgel kecsegtet. Csendben fordulunk be a kettes Golfal a garázsként működő fásszín és a gazdasági épületek közé. Aztán átsétálunk a felújított otthonba. A hosszú, de finom kávéát állva isszuk, s közben felsétálunk a kupolába, ahol körben ülnek már az otthon idős lakói. Van, aki kézimunkázik, van, aki a Szeretet friss számát lapozza. Veronika néni gyenge ma reggel. Flórika néni hűléssel küszködik, és most nincs kedve kápolnába jönni, de azért őt is sikerül megnevetetni. Félórába is beletelik, míg összegyűlünk tízegynéhányan. A jó körülmények, az éppen a sütőbe vándorló pizza, a gondozott, tiszta szobák és folyosók jó menedzsmentről, és lelkiismeretes ápolókról árulkodnak. Aztán megérkezünk a kápolnába, és elkezdődik az Istenről szóló bizonyágtétel. Percek alatt hetven-nyolcvan éves élettörténetek elevenednek meg, és képzeletben egyszerre kilépünk a zimankós februári reggel szürkéségéből.

Előző nap – vasárnap – itt is a vezérfonal szerint, a lepramisszióért imádkoztak, s a friss témát megragadva, Regina néni mesélni kezdi, hogy fiatalasszonyként Dobrudzsában élt, és több ízben is kint járt az ottani lepratelepen, olykor idegenvezetőként, olykor pusztá, Isten és a betegek felé végzett szolgálatból. És

akikről azt gondolta, hogy ő segít majd rajtuk, azok őt erősítették. „*Fiatalkoromban Konstancán éltem a férjemmel, és legalább nyolcszor jártam a Duna-deltában található a Tulcea-hoz közel, Tichilesti-en található lepratelepen. Érdekes volt megfigyelni, hogy még úgy betegen is összeházasodtak az ott élők, hogy segítsenek egymásnak. A hívők külön kis házikókban laktak, ezeket külső segítséggel építették nekik lelki támogatóik. A többi ott élő ugyanis kórházban feküdt. Ezek a hívők nagyon meg voltak áldva Istentől. Sehol életemben nem ettem akkora szemű cseresznyét és szőlőt, mint ott. Ennek ellenére nagyon boldogok voltak. Volt egy testvérnő, aki Marosvásárhelyről került oda, miután elsőéves egyetemistaként leprás lett. Ez, ahányszor csak a telepre látogattunk, mindig elénk jött: 'Már megint jön a férjével...' 'Honnan tudod', kérdeztem. 'Mondta az Úr!' Nagyon sok szeretet volt bennük, és sokat tanultunk tőlük. Amikor ugyanez a testvérnő meglátta, hogy sírok, azt kérdezte: 'Regina, miért sír? Mi nagyon boldogok vagyunk! Lehet, maga soha nem lesz olyan boldog, mint mi! Mi szeretjük az Urat, és Ő is szeret minket!' S felfele tartották ujj nélküli kezeiket, szemük már nem volt. Aki nekik még volt szemük gyönyörűen hímezték az ágyneműt, színes pamutból. Csak Isten van ott velük, de az bőven elég. Így is gyönyörű kertjeik vannak.'"*

Néhány közös ének és egy igei tanítás után mi visszajöttünk Váradra, de a történet nem ért véget: következő lapszámunktól Dániel Zalán számol be rendszerese látogatásairól az otthonban. [Gönczi Géza]

A SZALÁRDI FILADELFIA IDŐSEK

OTTHONA 1992-ben alakult meg, de a váradi Török Bálint testvér – aki az első vezetője is volt az otthonnak – már korábban, 1983-tól elhívást érzett az idősök gyámolításának a szolgálatára. A váradi gyülekezet és a Romániai Magyar Baptista Szövetség összefogásával a '90-es évek elején engedélyt kaptak az egészségügytől egy öregotthon létrehozására egy régi kastélyépületben, a Váradtól 25 km-re fekvő Szalárdon. Az intézmény alakuló ülését 1992-ben tartották meg. Ekkor négy lakója van az otthonnak. A mai napig több százan töltöttek hosszabb-rövidebb időt az intézményben. Az épület nagyon lerobbant állapotban volt, óriási anyagi erőfeszítést jelentett felújítani, majd működtetni. Ez is volt az oka annak, hogy 2001-től átalakult, és ma már alapítványként működik az otthon, Filadelfia Noom Alapítvány néven. Az alapítványt 2006-ban akkreditálták. 2008-ban az alapítvány megvásárolta a régi kastélyépületet, majd 2011-től egy uniós pályázat segítségével elkezdődött az otthon felújítása. Jelenleg az intézmény új épületében 24 szoba van, 44 férőhellyel. Az otthon vezetői szeretettel várják az újabb beköltözőket!

Elérhetőség

Telefon: +40 259/447.490

Email: filadelfianoom@gmail.com

Internet: www.filadelfianoom.ro

Élő reménység vagy fantáziadús emberi tradíciók?

„Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, a ki az ő nagy irgalmassága szerint újonnan szült minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által.” (1Pt 1:3)

Szinte minden magyar baptista családban van olyan húsvéti gyakorlat, amely nem a Szentírásból lett merítve. Emlékeim között keresgélve, gyermekkorom egyik különleges és kedves kalandja jutott eszembe, amikor szüleim egy ólban, ahol akkor éppen nyulakat tartottunk, piros tojásokat rejtettek el a bokáig érő szalmában, és azokat keresgeltük. Arra nem emlékszem, hogy a nyulakra fogták e tettet, de arra igen, hogy 12 megtalált tojás után mondták, hogy többet hiába keresünk. Hat tagja volt a családnak, így mindenkinek jutott kettő. A locsolkodástól eltiltottak szüleink, azzal indokolva, hogy a hívők nem szoktak ilyet csinálni, így irigykedve néztük az ablakból az utcabeli fiúkat, akik húsvét második napján, mint kis kertészlegények, illatos vízzel locsolgatták a hervadó virágszálakat, 30-40 tojást is összegyűjtöttek, és még pénzt is kaptak.

E cikk írására készülve **rájöttem, hogy alig ismerem magyar néphúsvéti szokásait**, pedig illene.

Pozsony Ferenc, kolozsvári néprajzkutató szerint az erdélyi magyar húsvét legjellegzetesebb szokásai: a passiójáték, tűz-, étel- és vízszentelés, határkerülés, zöld ág ajándékozása, locsolás, tojásajándékozás, rituális testvérré fogadás. A székelylelvi színek katolikus falvakban a középkori passiójátékok szétredezett elemei továbbra is fennmaradtak. Ilyen például a templomokban ma is ápolat „dramatikus” szokás, a szentsír őrzés. A pogány korból fennmaradt tűz-, víz- és ételszentelés mágikus rituálé, amellyel elsősorban a család egészségét akarták megoltalmazni. A határkerülés az erdélyi húsvéti szokások egyik legősibb hagyománya. Élt az a hiedelem, hogy ha egy földterületet meghatározott időpontban és körülmények között jár körbe a gazda, akkor az ő földjét nem fogja pusztítani vész, kártékony állat, természetfeletti lény. Egészen a kollektivizálásig gyakorolták, hogy a len- vagy a kendertáblát éjfélkor, holdtölte idején, szóltanul és meztelenül körbekerülték az emberek a madarak pusztítása ellen.

Sok erdélyi faluban húsvét vasárnapján hajnalban a legények zöld ágakat ajándékoznak a lányoknak. Számos településen a zöld nyírfaágat vagy fenyőt (hajnalfát) színes szalagokkal, tojásokkal díszítik fel.

A húsvéti szokások legszínesebb és legélőbb eleme a locsolás és a tojásajándékozás. Húsvét másodnapján a férfiak vízzel locsolják le a lányokat, valamint szalagokkal díszített fűzfavesszővel „korbácsolják” őket. A verés természetesen szimbolikus, a tradíció szerint szerencsét, egészséget és szépséget hoz egész évre a nők számára.

A romániai magyar nyelvterület keleti vidékén, Moldvában és a Dunántúlon a húsvéti ünnepkör keretében egészen napjainkig fennmaradt a rituális testvérré fogadás szokása. Moldvában a lányok legjobb barátnőiknek a húsvét vasárnapját követő fehér- vagy mátkáló vasárnapon hímes tojásokat ajándé-

koztak, s halálukig „véremnek”, „testvéremnek”, „vésárnak” nevezték egymást. A magyar nyelvterület nyugati régióiban ilyenkor a lelki barátnők „komatátat” ajándékoztak egymásnak.

Sajnos, mint látjuk, **a magyar húsvéti szokások pogányságból erednek, és alig van közülük Krisztus halálához és feltámadásához.** A tojás, ahogy a nyúl is, már az ókorból termékenység szimbólumok. A locsolás szintén, az emberiséggel csaknem egyidős termékenységkultusszal van kapcsolatban. Persze vannak, akik vallásos legendával magyarázkodnak, hogy Krisztus ellenségei locsolással akarták elhallgattatni a Jézus feltámadását hirdető jeruzsálemi asszonyokat, illetve vízzel öntötték le a Jézus sírját őrző katonák a feltámadás hírére vivő asszonyokat. A szokásról már XVII. századi írásos emlékek is fennmaradtak. A magyarázat nem „szentesíti” a gyakorlatot, hisz a locsolók az ellenség emberei voltak.

A tojásfestés legendája szerint, mikor Krisztus a keresztfán függött, előtte egy asszony egy nagy kosár tojással állt meg imádkozni, és Krisztus vére rácseppent a tojásokra. Ezért szokás a húsvéti tojást pirosra festeni. A piros szín ugyanakkor nemcsak a vért, az életet, hanem a szeretmet is jelképezi.

Fontos ismernünk népünk szokásait! Tudnunk kell, mit miért gyakorolnak, és azok milyen szellemiséget hordoznak. De nem elég, ha e gyakorlatoktól elhatárolódunk, kínáljuk fel környezetünknek a feltámadt és élő Krisztussal való közösség áldásait, az ÉLET BESZÉDÉT!

Nagy István,
Szilágynagyfalu

Újabb táborhely indul!

Örömmel hirdetjük, hogy a **Sólyomkővári tábor** „megnyitja kapuit” a nyári táborozásra. Ez nem azt jelenti, hogy a tábor elkészült teljesen, de rendelkezik felszereléssel: van ebédlő, amely körülbelül 60 személynek nyújt helyet étkezésre, felszerelt konyha, személyzeti fürdőszoba, két hálószoba és egy fürdőszoba (három zuhanyzó és mosdó). Ezzel a felszereléssel már lehet tábort használni, de ehhez még szükséges lesz néhány sátor, amelyek biztosítják az elszállásolást. Kérjük azokat a csoportokat, akik igénybe szeretnék venni a tábor lehetőségeit idén nyáron, jelentkezzenek a **0743 080 817**-as telefonszámon, vagy írjanak a **solyomkovi.tabor@gmail.com** email címre.

Várjuk a jelentkezőket! [Módi Tamás]

Bemerítés volt Síterben

2015. október 25-én kettős, sőt hármas ünnepélyt tartottunk **Síterben**. Több hónapos munka után megnyitottuk a kívülről-belülről átalakított imaházat. Istennek legyen hála, csodaszép imaházban tarthattuk meg a bemerítési ünnepélyt, amikor hét fehérruhás tett biztonyságot hitéről és az Úr Jézus melletti elkötelezettségéről. Elmondták, hogy annak ellenére, hogy fiatalok, sok visszatartó erőt kellett leküzdeniük, de boldogok, mert győztek az Isten Lelkének erejével. A házaspár is elmondta, hogy sok támadást és akadályt kellett leküzdeniük, de nem adták fel, és boldogok, mert megnyer-

ték azt, ami örök, az üdvösséget. A zsúfolásig megtelt imaházban magyar nyelven Veress Efraim hirdette, miként győzött le minden akadályt a szerecsen komornyik, és vallotta meg hitét a bemerítkezés által; román nyelven Mihuta Vasile hirdette az Igét szintén a szerecsen komornyik bemerítkezéséről. A bemerítést Bányai János végezte. Délután a gyülekezet hálaadó ünnepélyt tartott, megköszönve Isten csodálatosan kiáradó kegyelmét, és az ősz folyamán betakarított termést. Mindenért egyedül Istené a dicsőség! [B. E.]

Öröm a befejezett munka után

2015 december 13-án imaházmegnyitó istentiszteletre gyűltünk össze a felújított hegyközcsatári imaházban. 119 napig tartott a

külső és belső felújítási munka, jóval tovább mint a bibliai Nehémiás korában, de Istené legyen a dicsőség, hogy sikeresen befejezett munka lett.

Hálát adunk az Úrnak minden segítségért, amit a körzeti gyülekezeteken keresztül, valamint testvérektől kaptunk. A lelki munka tovább folytatódik, és Jézus példáját követve, csak az imádsággal küzdhetünk céljainkért. Céljaink pedig vannak.

Az elhangzott szolgálatokból egyöntetűen kicsendült, hogy „először keressük Isten országát” és Máté 3,2 alapján „térjünk meg, mert elközelített a Menynek országa”. A sok munka áldozattal járt, de az Úr előtt az számít, amit szívből teszünk, a gyülekezetben és otthon a családban is.

Az igehirdetésben a 2Krón 34:8-12 alapján, Bányai János rávilágított arra, hogy Jósias meglátta az Isten házában levő repedezéseket és hozzáfogott kijavítani, helyreállítani azokat. Ebben a házban minden megújult, most rajtunk a sor, hogy felépüljünk, ne maradjunk úgy, ahogy vagyunk.

Végül hadd idézzem Aggeus 2:9 üzenetét, amely ezen a napon elhangzott, és hiszem, hogy beteljesül: „Nagyobb lesz e második háznak dicsősége az elsőnél, azt mondja a Seregeknek Ura, és e helyen adok békességet.”

Dányi Elvira, Hegyközcsatár

A bibliás Kossuth a baptista földrészen

Az 1848-as szabadságharc emlékéhez kapcsolódó anyag gyűjtése közben került kezembe Marosi Nagy Lajos tanulmánya Kossuth Lajosról, amely a „Múlt, jelen, jövő...” c. baptista kalendárium 2003-as kiadásában jelent meg. Sajnos, helyszűke miatt nem közölhetjük az egész tanulmányt, de köszönjük, hogy a szerző e szerkesztett változat közléséhez is szívesen járult hozzá. (G. G.)

Ki volt tulajdonképpen Kossuth Lajos, a magyar történelem nemzetközileg egyik legismertebb alakja?

1802. szeptemberében született Monokon. Bizonyosra nem vehető Kossuth születésének napja, bár egyesek szeptember 19-ét nevezik meg. Tanulmányait Sátoraljaújhelyen, Eperjesen és Sárospatakon folytatta, majd Pesten tett sikeres ügyvédi vizsgát. Országgyűlési képviselőként az „Országgyűlési Tudósítások” címmel írt újságjának elindításával vált ismertté. Már ekkor feltűnt tehetsége, de szembenállása is Bécs politikájával. Börtönévek vártak a fiatal kezdő politikusra. 1840-ben, a Pesti Hírlap főszerkesztőjeként rövid idő alatt a lapot Magyarország legnépszerűbb sajtóorgánumává fejlesztette, amelyet nem nézett jó szemmel a Habsburg birodalom vezetése. 1847-től Pest vármegye követe lett az országgyűlésben. Batthyány kormányában pénzügyminiszter, majd később a kormány helyébe lépő országos Honvédelmi Bizottmány elnöke lett. 1849. április 14-én a debreceni Nagytemplomban, mint az ország kormányzó elnöke kimondatja a Habsburg ház trónfosztását. A szabadságharc bukását követően török földre emigrált, ahonnan az Amerikai Egyesült Államok intervenciója szabadította ki. Az 1851-es amerikai körutazását követően először Londonban, majd 1865-től az olaszországi Torinóban telepedett le, itt élt és itt fogadta magyar tisztelőit, 1894-ben bekövetkezett haláláig. Halála után Budapesten, a Kerepesi úti temetőben helyezték örök nyugalomra.

Európa Washingtonja

Kossuth Lajos élete végéig elszántan küzdött a szabadság eszméjéért, nem tűrt megalkuvást, amikor Magyarország függetlensége volt a tét. Magyar politikustársaival is szemben állt, a magyar történelem olyan tiszteletben álló alakjaival, mint Széchenyi István vagy Deák Ferenc. Mindkettőjükkel Bécs iránti barátságosabb politikája miatt.

Társadalmi támogatottságát mind a jobbagyság, mind a nemesség körében a közös nemzeti érdek elfogadtatásával nyerte meg. Kossuth érdekegyeztető politikája révén bírta az egész nemzet rokonszenvét. Mint a tettek embere a gyors, az egész társadalmat érintő változások híve volt. A válságos pillanatokban azonnal cselekedett.

Kossuth kiválóan hatásos szónok volt. Reményt nyújtott az elnyomottaknak, büszkeséget öntött a nemesek szívébe. Azt írják róla, hogy amikor beszélt, „a nép sírt mint ahogy sírnak az oroszlánok”. Néhány szóval, „édes zengésű hang-

jával” egy perc alatt több sikert ért el, mint bármelyik kortársa. Nagyhatású beszédei tiszteletet keltettek a már emigrációban tett amerikai látogatása alkalmával is. Óriási nemzetközi tekintélynek örvendett, és nemcsak a magyarság körében. Amíg Debrecenben a „magyarok Mózesének” hívták, amerikai látogatása alkalmával Európa Washingtonjaként emlegették.

Tudvalevő, hogy Kossuth, fiatal újságíróként **a börtönben tanult meg angolul, a magyar és az angol Biblia segítségével.** Beszédeiben számtalanszor hangoztatta meggyőződéses véleményét arról, hogy „sohasem volt úgy igazságosabb, mint a magyar ügy.”

Kossuth Lajost a világtörténelem ma is a demokrácia egyik úttörőjeként tartja számon. Élete végéig – az emigráció éveiben is – megmaradt a „szabadság bajnokának”. Személye méltán válhatott nemzeti öntudatunkban a demokratikus gondolkodás példaképévé. A magyarság szabadságvágyát, igazságkeresését összességében Kossuth egyénisége és élete fejezi ki a legjobban.

Kossuth emléke a „szabadság földrészén”

A múlt század második évtizedében az Amerikába emigrált magyarság gondosan ápolta Kossuth emlékét. A hazától távol élő amerikai magyarok számára Kossuth emlékének ápolása összetartó erő volt. A különféle magyar egyházak, civil szerveződések, magyar újságok összefogása révén New York városában szobrot emeltek a tisztelet övezte népzézer, Kossuth Lajos emlékére. A Riverside Drive-on emelt Kossuth-szobor felavatása feledhetetlen ünnepként vonult be az amerikai magyarság történelmébe, de New York város életében is jelentős eseménynek számított.

A többi egyházhoz hasonlóan **az amerikai magyar baptisták is alakítottak Kossuth-szobor Bizottságot.** A szobor leleplezésével kapcsolatos Kossuth Estély 32 programponthól állt, ezek között 10 perces szónoklatok hangzottak el „Kossuth Lajos életéből”, „Kossuth Lajos és a magyar szabadság” valamint „Kossuth, Jézus tanainak szolgálatában” címmel. A New York-i, helyi énekkar mellett énekelt az East Orangeban működő Magyar Baptista Szeminárium dalárdája is, egyik hallgatója, Csopják Kornél hegedű- és zongoraszólót adott elő. Elhangzott a Talpra magyar, elszavalták angol fordítását „Up, up magyar” címen és elmondták „megevangélizált” utánköltését „Térdre magyar” címen.

(folytatás a 13. oldalon)

Bodó Sándor domborműve a washingtoni Kossuth Ház falán

Fiatalok a pályán (I.)

2015. novemberi lapszámunkban adtunk röviden hírt a Partiumi Keresztény Egyetem által kezdeményezett Practimuss projektről. Bár a témának első látásra nincs köze a Szeretet profiljához, a valóság az, hogy közösségünkben is sok a munkakereső fiatal. A program eredményeiről Bernáth Krisztina* projektvezetőt kérdeztük.

Minek a rövidítése a Practimuss?

A pályázati felhívásban szoktak kérni a pályázatról egy rövid címet, ún. „akronimet” is. A *practi* a szakmai gyakorlat rövidítése, a *muss* pedig ennek szükségességét, fontosságát hivatott érzékelteni.

Az érdeklődők számából ítélve is látszik, mennyire éles probléma a fiatalok munkakeresése, munkában való elhelyezkedése. Mit adott hozzá ez a projekt ennek a problémának a megoldásához?

A „Practimuss - A munka világában való érvényesülés elősegítése a PKE hallgatói számára” a Partiumi Keresztény Egyetem (PKE) projektje, amelyet az Európai Unió finanszíroz. Általános célkitűzésünk az oktatásból az aktív életbe történő átmenet elősegítése a PKE 300 hallgatójának részére, a foglalkoztatottsági mutatók javítását célzó integrált program nyújtásával. A projekt általános célkitűzésének megvalósításához **három fő tevékenységcsomagot** állítottunk össze.

Elsőként minőségi szakmai gyakorlatot szerveztünk 270 hallgató számára. A hallgatók 120 fogadó intézménynél végeztek 60, illetve 90 óra szakmai gyakorlatot Románia vagy Magyarország különböző településein. A szakmai gyakorlatot a fogadóintézmények által kijelölt mentorok, és koordinátori minőségben a PKE oktatói felügyelték. A gyakorlatot nem Nagyváradon végző hallgatók szállás- és utazási költségeit megtérítettük és ösztöndíjat biztosítottunk mindazoknak, akik sikeresen zárták le a feladatot. A szakmai gyakorlat során a hallgatók tesztel-

hették az egyetemen szerzett ismereteiket, visszajelzést kaphattak ezek konkrét alkalmazhatóságáról, a saját bőrükön tapasztalhatták meg, milyen kihívásokat rejt egy-egy munkakör betöltése, hogyan hasznosítható a hallgatók számára gyakorta túl elméletinek tűnő egyetemi képzés a munkahelyi feladatok elvégzésekor. Ráébredhettek arra is, hogy a tudás megszerzése nem öncélú, felmérhették jelenlegi ismereteik szintjét és azt is, hogy milyen területen van a későbbiekben leküzdendő lemaradásuk. Ez a tevékenységcsomag volt a projekt központi alkotóeleme, és a hallgatói reakciók, visszajelzések alapján állíthatjuk, hogy egyben a legsikeresebb része is.

Egy következő tevékenységcsoport a tapasztalatcsere céljából szervezett **szakmai tanulmányutakból** állt össze. Ezek keretében a programban résztvevő hallgatók közül 100-an látogathattak el a szakterületükön munkahelyeket kínáló intézményekhez. A szakmai kirándulásokból mindannyian sok élménnyel gazdagodva, csapattá kovácsolódva tértek haza.

A pályázat **harmadik komponense pályaaorientációs és karrier-tanácsadást (POT)** foglalt magába. Ennek előkészítésére a projektben alkalmazott tanácsadók közül tízen képesítést szereztek a *persolog* tanácsadási eszközök használatára, majd a cég munkatársai-val együttműködve összeállítottuk a képzések tartalmát és a tesztelések során használt anyagokat. A 300 hallgató csoportos tanácsadási alkalmakon vett részt: a kitöltött pszichológiai tesztek, feladatok és a konzultációk elmélyítet-

ték a hallgatók önismeretét, de általános és specifikus pályaismeretük is bővült az izgalmas feladatoktól sem mentes, jó hangulatú együttlétek során.

A hallgatók külön tréningeken sajátították el a hatékony CV-írás szabályait, megtanulhattak meggyőző motivációs levelet írni és rövid „kiképzést” kaptak az állásinterjúra jelentkezés egyéb próbatételeivel való megbirkózásból. Megismerték a jövőtervezés hasznos eszközét, a karriertervet és ennek használatát, a *Karrier napok* során találkozhattak a humánerőforrás menedzsment területén járatos szakemberekkel, potenciális munkaadókkal, az önszorgató csoportokban való aktív részvétel pedig erősítette a hallgatók csapatszellemét, a közös gondolkodás és tervezés képességét.

Mi okozta a legnagyobb fejtörést és a legnagyobb örömet a projekt megvalósítása során?

A legnagyobb gondot az idő rövidsége jelentette: a szerződésköttéstől a projekt lezárásáig mindössze 5 hónap állt rendelkezésünkre. Úgy is fogalmazhatnám, hogy a kabát, amit a pályázat aláírásakor kaptam, több számmal tűnt nagyobbknak. Nagy segítségemre voltak azok a bátor kollégák, akik csatlakoztak hozzám és végig kitartottak. Voltak elbátortalanító mondatok és nehézségek is. Ilyen volt a csapattá formálódás, a szaporodó teendő, az alvásra szánt órák vészes csökkenése, az egyetem egyre kritikusabb pénzügyi gondjai, az elképzelhetetlen mértékű papírmunka, a folyamatosan változó elszámolási szabályok... Mindezeket két fordulópontra lendített tovább. Az egyik a Mózes és Isten közötti párbeszéd, amit akkori-ban olvastam: „Megnyugtatt téged, ha az orcám megy veletek? /Ha nem jön velünk a te orcád, akkor ne is vigyél tovább bennünket!” Most, a végén világosan látszik az, ahogyan ezt a pályázatot végigkísérte az isteni kegyelem. A kollégák kitartása, a megfelelő szakértők megtalálása, a szolgáltatók türelme, a családjaink támogatása. (...)

* B. Krisztina a nagyváradbelvárosi gyülekezet tagja

(Folytatás következő számunkban)

2015 végén jelent meg a „Patak a száraz tájon” c. interjúkötet a szilágysági ébredésről... Hogy született meg ez a könyv?

Ez egy régi terv, lényegében nem is indult tudatosan írástervnek. 1991-ben, teológusként, miközben a Szilágyságban voltam legációban, az a gondolatom támadt, hogy elbeszélgessek a szilágysági ébredésben részt vett testvérekkel. Elkezdtem interjúkat készíteni, először Kémeren, majd másfele is. Így készült el néhány év alatt 10 interjú. Ezek sokáig elfekvőben voltak, s gondoltam, majd valamikor kiadom, jöllehet a Teológiai Szemlében, teológiánk szakfolyóiratában, megjelent egy-kettő ezekből a beszélgetésekből. Nemrég beszélgettem egy román kollégámmal, és szóba jött az ébredés. Akkor gondol-

hogy milyen hatása volt az erdélyi ébredésnek a magyarországi, illetve a román baptista közösség felé.

Mennyire őszinték a beszélgetések?

Arra törekedtem, hogy a történet igaz legyen. Olykor feltettem kellemetlen kérdéseket is, hogy lássuk mind a pozitív, mind a negatív oldalait az eseményeknek. A hitelességet az biztosítja, hogy azok mondják ki úgy a negatív, mint a pozitív dolgokat, akik részt vettek az ébredésben és harminc év távlatából ki tudták értékelni azt. A kötet hitelességéhez az is hozzá járul, hogy bizonyos kérdéseket több személynek is feltettem, és figyeltem, hogy egybecsengnek-e a válaszok.

A 2015-ös szövetségi választókongresszuson átadtad a főtítkári munkát. Mit tudsz mondani még tanári és írói szolgálatodról, amelyre így több idő jutott?

Az utóbbi időben valóban erre tevődött a hangsúly. Bár ügyvezető lelkipásztor vagyok Szilágysomlyón, az időm nagy részét tanítással és írással töltöm. Tanítok a mi Teológiánkon, emellett a bukaresti Teológiai Intézetnél vagyok alkalmazva, a távoktatási részlegen. Részt veszek az ausztriai központú TCM nemzetközi intézet munkájában is, mint helyi koordinátor és előadó tanár. Ez a tanítási szolgálatom intézményes oldala. Ezen kívül a cigányság körében indult szolgálattevői képzésben is hangsúlyozottan részt veszek. Írásaimban az utóbbi években azokra a kérdésekre koncentráltam, amelyek a gyülekezeti élettel kapcsolatosan foglalkoztatnak. Konkrétan az, hogy megfelelő és képzett helyi vezetőkre van szükség a lelkipásztor mellett ahhoz, hogy a gyülekezeti élet megfelelően működjön. Szükséges, hogy odaszánt szolgálattevői csoportok alakuljanak és a gyülekezeti bizottságok is megfelelő emberekből álljanak, akik kiegészítik, támogatják a lelkipásztort a szolgálatban. Több írói projektem is van, amelyek ezzel a kérdéssel foglalkoznak, ezek közé tartozik egy könyv, és egy a témában lefordított tanfolyam is. Tavaly fejeztük be Bereczki Lajos testvérral az „Aki hisz és megkeresztelkedik...” c. könyvet, amely a baptista identitással foglalkozik. Ugyancsak vele tervezek megjelentetni egy kötetet 2017-re, a reformáció ötszáz éves évfordulójára, amely szintén szerkesztett kötet lesz. Ebben az anabaptista kérdést járjuk majd körül, illetve azt, hogy mennyire reformátori jellegű az anabaptista misszió. Nem titkolt szándékunk ezzel, hogy egy kicsit rehabilitáljuk az anabaptista mozgalmat azok szemében, akik ezt teljes mértékben tévelygő mozgalomnak tekintik.

Térjünk át kicsit a cigányság körében végzett oktatási szolgálatodra.

A cigánymisszióval kapcsolatban is az a gondolat vezetett, ami a magyar gyülekezetek esetében foglalkoztat, mégpedig, hogy legyenek alkalmas szolgálattevők. Ez a látás akkor kezdett gyakorlatban megvalósulni, »»

tam, hogy belenézek ezekbe a beszélgetésekbe. Azt láttam, hogy ezeket most már érdemes lenne kiadni. Ez nemrég sikerült is, három példányban, a „4H Magyar Misszió” és a New York-i gyülekezet támogatásával.

A könyv stílusáról annyit, hogy ez nem kimondottan történelmi könyv. Inkább forrásanyagot akar biztosítani a magyar baptista történelem egy mozzanatának kutatásához. Ugyanakkor kegyességi írásnak is számít mivel sok tanúságos és olvasmányos szakaszokat tartalmaz. A magyar baptista ifjúságnak ajánlom a könyvet, hogy megismerkedjenek múltunkkal, Istennek az elmúlt évtizedekben megtapasztalt áldásaival, amelyek közösségi életünkben olyan fontos szerepet töltek be. Ugyanakkor kihívás is a fiatalok felé, hogy az újabb generáció is szánja oda az életét az Úrnak, és lássa, mit tud tenni Isten egy elesett, zsákutcába jutott emberrel, közösséggel.

Van két friss interjú is a kötetben, Kovács Géza és Bodor Sándor lelkipásztor testvérekkel. Ezek azt firtatják,

amikor Tóth Attila lelkipásztor testvér meghívott cigánygyülekezeteibe két évvel ezelőtt, hogy segítsék neki a szolgálattelvők képzésében. Akkor 50-60 magyarul és románul beszélő cigány testvérral kezdtük a képzést. Ezek a testvérek fokozatosan komolyan vették a lelki életet és az Úr Jézus szolgálatát.

Milyen tananyagot használtok a képzéseken?

Kezdetben három irányt láttam fontosnak, így három tanítási terület fogalmazódott meg: *a bibliaismeret, a lelkiség (tanítványság) és a szolgálat*. A tanfolyam gyakorlatias és a tanterv igazodik a testvérek ismereti és lelki-élettségi szintjéhez. Az oktatási anyagot, sajátos használati jellege miatt, nekem kell kigondolnom és leírom. Miután híre ment, hogy Szászrégen környékén jól működik ez az „iskola”, tavaly megkeresett a Keresztyén Cigánymisszió Alapítvány (KCA), hogy nem vállalnám a cigányság körében az oktatási szolgálat koordinálását? Igent mondtam a felajánlásra, mert Isten vezetését ismertem fel benne. Akkor újragondoltam a „tantervet”, és úgy láttam, hogy szükség van egy keresztségre felkészítő anyagra és egy kezdő tanítványozási tanfolyamra is az új hívők számára. A bemerítési felkészítő anyagot már megírtam, és jelenleg próbahasználatban van. Tavaszra várom a kiegészítő megjegyzéseket és javaslatokat a próbahasználat után, ami után szeretnénk ki-nyomtatni. Más tankönyvek is készülöben vannak ennek a „bibliaiskolai” programnak a keretében. Új képzési csoport indult nemrég Észak-Biharban, Szilágypéren, ahol harminc résztvevővel gyűlünk össze. A KCA tervezi, hogy később más helyeken is indít tanulmányi csoportokat. Nagyon érdekes élményben van részem, mert a tanítási szolgálat állandó átjárását kér tőlem a magas szintű, akadémiai teológia és a cigány gyülekezetek szintjére alkalmazott, gyakorlati teológia között.

Miért van szükség a felkészítő képzésre a roma gyülekezetekben?

Közösségünk kb. 18-20%-ban roma nemzetiségű emberekből áll, és csak két lelkipásztor tartozik ehhez a közösséghez. Ráadásul a plántált cigánygyülekezetek szinte teljes mértékben függenek a magyar gyülekezetektől. Ez a helyzet nem tartható egyrészt azért, mert nagy terhet jelent hosszú távon a plántáló gyülekezetek számára, másrészt pedig azért mert a Szentlélek a cigány testvéreinket is be akarja vonni a lelki szolgálat minden formájába. A lelki ajándékokat nem korlátozhatjuk nemzetiségi alapon. Szükséges, tehát, hogy a cigány gyülekezetek tagjai fokozatosan átvegyék a szolgálatokat. Az a kérdés, hogy mikor jutunk el a cigány gyülekezetek teljes, vagy részleges autonómiájáig nem foglalkoztat annyira, mint az a kérdés, hogy lesznek-e olyan emberek, akik által ez megvalósuljon. Ebből a szempontból mindenképpen a jövőnek dolgozunk.

(Az interjú folytatása egy következő számunkban)

Köszönetnyilvánítás a Filadelfia Noom idősek otthonából

Anyagi támogatás: Elek Dávid (Szalárd) 200lej, Szilágyi Zsuzsanna (Nagyvárad) 200lej, Elek Zoltán (Szalárd) 500lej, Avram Iancu iskola (Nagyvárad) 150lej, Gere Árpád (Nagyvárad) 600lej, Szent-Ábrahám Gagy gyülekezet 1000lej, Papp Rozália (Szalárd) 2000lej, Gere János (Nagyvárad) 500lej, Nagyvárad Belvárosi Baptista Gyülekezet 6000lej, Hattam Márta (USA) 1 db hűtőszekrény.

Élelem, termény, egyebek: Elek Zoltán – Szalárd (élelem+termény), Szalárdi Gyülekezet Nőiköre (élelem+karácsonyi csomag), Papp József – Budapest (élelem), Bancsov testvérnő- Nagyvárad (élelem), Bernáth Erzsébet – Nagyvárad (élelem), Holland testvérek (élelem), Nagyvárad Belvárosi Gyülekezet nőikör (élelem+személyes csomagok), Szalárdi Református Gyülekezet (karácsonyi csomag), Szalárdi Gyülekezet Nőikör (karácsonyi csomag), Szabó Ferenc – Viisora (Méz), Kiss Zoltán - Diószeg (karácsonyi csomag), Avram Iancu Iskola – Nagyvárad (karácsonyi csomag).

Külön szeretnénk megemlíteni és megköszönni Elek Dávidnak, Molnár Miklósnak és Ágnesnek, valamint Dániel Zalán testvéreknek az önkéntesen végzett munkájukat, amit nagyra értékelünk, és nagyon köszönünk.

Minden kedves testvérnek köszönjük szépen a támogatást, Isten gazdag áldását kívánjuk életükre!

FELHÍVÁS. A törvény értelmében, ebben az esztendőben is **felajánlhatjuk személyi jövedelemadónk 2%-át non profit szervezeteknek** jövedelmi forrásaik kiegészítésére. A szalárdi FILADELFIA NOOM öregotthon vezetősége előre megköszöni azon testvérek szeretetét és együttérzését, akik szeretnének élni ezzel a lehetőséggel az öregotthon javára. Ezt a mellékelt nyomtatvány kitöltésével lehet megtenni, 2016 május 25-ig. A nyomtatványt szabadon lehet fénymásolni vagy le lehet tölteni a következő internet-címről: **www.filadelfianoom.ro/hu/content/tamogatatas**.

Egy új törvény alapján mostmar az engedéllyel rendelkező magánszemélyek (PFA), a szabad foglalkozásúak és mindazok akiknek szerzői jogból származik jövedelmük akik a D 200-as formanyomtatványt adják le, a nyomtatványon létezik egy külön rubrika a kétszázalékos adófelajánlás számára, tehát akik ezt a papírt leadják, nem kell még egy formanyomtatványt kitöltsenek. Emellett azok a nyugdíjasok is felajánlhatják a 2 százalékos, akiknek a járandósága adóköteles, vagyis meghaladja az 1000 lejt. Köszönjük szépen a támogatást!

A vezetőség nevében **Mierluț József**

Generációs problémák a gyülekezetben (II.)

1Jn 2:12-14

Pál mondja, hogy „nincs-e jogunk nekünk is, mint Péternek, aki az ő feleségét is magával vitte a szolgálatba”? A Biblia látása tehát, hogy a generációk együtt szolgáljanak a családban. És ugye tudjuk, hogy az erős családokból tevődik össze az erős gyülekezet. Olyan időket élünk, amikor a család, az Istentől rendelt első intézmény, a világ részéről a legnagyobb tűz alatt áll. Amikor az Európai Unió is a gender-politikát erőlteti, amely arról szól, hogy „nem lehet tudni, ki a fiú, és ki a lány”.

Tűz alatt van a család a bank-kartellek részéről. Akinek ugyanis kölcsönre van szüksége, először a családban próbálja meg ezt elintéztetni. Ezzel a bank jár rosszul, mert nem az ő pénzét veszik kölcsön. A család tehát minden oldalról támadás alatt áll.

Ha a gyülekezet legkisebb egysége a család, akkor a generációs problémák gyökere is elsősorban a családban keresendő. Ha nem tudjuk ezeket a feszültségeket a családban kezelni, nem várhatjuk el a gyülekezettől, hogy kezelje őket.

Hogyan valósítható meg a generációk együttélése?

Ahogy az okokról nem tudtam, úgy a megvalósításról sem tudok mindent elmondani, néhány dolgot mégis megemlítek, s ebben ismét csak Izráel népének története példa előttünk.

Nézzük negatív példaként először Izráel királyait. Volt ugyanis köztük jó néhány sikeres uralkodó – Dávid, Salamon, Ezékiás, Jósafát, Jósias –, de túl az adminisztráción, az építkezéseken, a hadászati megvalósításokon, de még a lelki ébredéseken is, ezek közül mindegyik családi élete romokban hevert. Vigyázzunk tehát a családjainkra.

Mégis, hogyan lehet kezelni a generációs problémákat? Az egyik fontos dolog a nyitottság. Lássák

gyermkeink, a gyülekezet fiatal tagjai, az alázatot és a bűnbánatot. Hol fogja megtanulni a gyermekünk, hogyan kell bocsánatot kérni, ha én olyan büszke voltam, hogy soha nem kértem tőle bocsánatot. Vagy hogyan tanulja meg, hogyan kell bocsánatot kérni Istentől, ha soha nem hallja, hogy térdeimen kérek Istentől bocsánatot. Olyan felnőtt lesz belőle, mint az az atyánk fia, akit a bizottság próbált meg kibékíteni a testvérével, és azt mondta: „Én nem kérek bocsánatot, az apám se kért soha bocsánatot, én sem fogok.” A lelkipásztor is be kell ismerje olykor, hogy tévedett, és bocsánatot kell kérnie. Nyitottság kell ahhoz is, hogy gyermekeink és a gyülekezet tagjai meglássák a harcainkat, azt, hogy hogyan éljük meg a problémáinkat. Vannak olyan gyermekek, akik felnőttek, és nem tudják, hogy mi az, hogy családi költségvetés. Akik nem tudják, hogy az édesapának mennyit kell pluszba dolgozni azért, hogy nekik kijöjjön az angolóra, a fizikaóra. Gyülekezeti tagok, akik azt gondolják, hogy a dolgok csak úgy maguktól megoldódnak, és nem gondolkodnak rajta, hogy a nehézségekben mit kell vállalni. Ha nincs nyitottság, az szakadáshoz vezethet. Nyitottság kell az örömben is. Hol fogja hallani gyermekünk a bizonyágtevésünket, ha nem a családi áhítaton, amikor elmondjuk, hogy ezért meg ezért imádkoztunk, és megadta az Úr. Ha nem lesz meg ez a nyitottság, akkor lesz belőle képmutatás, ami oda vezet, hogy szakadások történnek majd. Nagyon sok képmutatás van a közösségünkben például az italfogasztással kapcsolatban.

Egy másik nagyon fontos tényező a generációs problémák kezelésében a nevelés kérdése. Amikor ott vagyunk a gyermekünk mellett, és ha lehet, a legjobb barátja vagyunk. A gyermekeink érezzék azt a bizton-

ságot, bizonyosságot, hogy jó nekik mellettünk, a társaságunkban. A gyülekezeti életben is így kell nevelni a gyermekeket, ahogy Pál apostol nevelte Timóteust. Örömmel emlékszem egy fiatalkori élményemre a nagyváradi gyülekezetben. Tizenhét évesen a gyülekezeti órán felállt egy testvér, és azt mondta: „van itt néhány fiatalember, akiket meg kellene bízni imaóra vezetéssel”. Valaki azt mondta, hogy ha nem adunk mi munkát, feladatot a fiataloknak, adnak majd ők nekünk.

A harmadik elősegítője a korosztályok közti feszültségek megelőzésének és megoldásának, a tanítás. Megtanítani a fiatalokat azokra a dolgokra, amelyekre szükség van a családban és a gyülekezetben. Vonatkozhat ez zenei tudásra, de szokásokra is, mint például a pontosság. Látja a gyermek, hogy az édesapja hogy siet az imaházba, vagy az édesanyja hogy készül a vendégfogadásra. Összeköti őket, amikor együtt tanulnak és együtt szolgálnak a családtagok.

Van az Ószövetségben egy gyönyörű leírása a korosztályok közötti összefogásnak. Elizeus már halálán van, amikor meglátogatja a Izráel király, aggódva, hogy „én Uram, én Istenem, Izráelnek a szekerai, mi lesz velünk”? Azt mondja Elizeus neki: „Húzd ki, és feszítsd meg a te nyiladat.” És odamegy, és ráteszi a kezét a király kezére, és azt mondja: „Ez Istennek a győzelmes nyila!” Szükségünk van az idős testvérekre, hogy odategyék kezeiket a fiatalok kihúzott és erős kezeihez. Hogy a nyíl úgy repüljön! Hogy a generációk összefogjanak, és együtt végezzék a munkát, a feladatot!

Albert István Zsolt

(A 2015-ös missziókerületi
gyűléseken elhangzott előadás
szerkesztett változata.)

BEMUTAKOZUNK

A paptamási ifjúság

Ifjúsági csoportunkba általában 14 éves kor betöltése után kerülnek be a fiatalok. Számunk folyton változó, mivel az ifjúság nagyrésze Nagyváradon tanul vagy dolgozik, illetve vannak akik külföldön dolgoznak és vannak fiatal házaspárok is, akik ugyancsak az ifjúság részét képezik. Ha mindezeket szem előtt tartjuk kb. 20-an vagyunk. Rendszeres ifjúsági alkalmaink nincsenek, többnyire a fentebb felsorolt okok miatt. De ezek mellett konferenciákon és

különböző ifjúsági találkozók, zenenapokon aktívan részt veszünk. A gyülekezetben és misztériós alkalmakon is szolgálunk énekekkel és versekkel Isten dicsőségére. A karácsonyi vakációban és nyáron van leginkább együtt az ifjúság, ilyenkor táborozni megyünk a hegyekbe, amelyek mindig emlékeztetnek maradtunk számunkra, nem csak egymáshoz, de Istenhez is közelebb kerülünk ezáltal, amiért mindannyian hálások vagyunk.

Állandó programunk a közös szilveszterezés, ilyenkor nemcsak mi vagyunk együtt, hanem meghívunk másokat is, pl. a körzetünkhöz tartozó gyülekezetek fiataljait, szomszédos körzetek ifjúságait, voltak már vendégeink a határon túlról is, ugyanakkor volt közös szilveszterezésünk a nyíregyháziakkal és a szatmáriakkal is. Az utóbbi hetekben néhány alkalommal vasárnap esténként, a délutáni alkalom után elmentünk pizzázni vagy együtt megnéztünk egy filmet valakinél, amelyek a közösség együttes megélésének a szempontjából fontos számunkra. Nagyjából így néz ki az ifjúságunk, nem vagyunk tökéletesek – egyedül Isten az - de hálások vagyunk azért, hogy Isten gyermekei lehetünk és Őt képviselhetjük a gyülekezetben és a világban is.

„De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el.”

KONFERENCIA LESZ

Április első hétvégéjén konferenciát szervezünk a helyi gyülekezettel **Szilágykarsznán**. S ahogy az esemény mottója – „Szolgálatra jelentkezem” – sejteti, erre a konferenciára a szolgáltni vágyó fiatalokat várjuk. Ha már van feladatod a gyülekezetben, az ifidben, vagy, ha még nincs, de keresed azt, jelentkezz, mert ez neked szól.

A következő témákról esik majd szó: milyen jelentkezni a szolgálatra, hogyan valósul ez meg a gyülekezetben, mit kezdjünk a valós problémákkal, dicsőítésvezetés az ifiórákon, hogyan készülünk egy ifiórára, s miként ismerjük fel a vezetőket.

Előadók: Szabó Szilárd, Marius Cruceru, Balla Annamária, Mike József, Borzási István, Borzási Pál.

Helyszín: Szilágykarsznai Baptista Imaház

Időpont: Április 1-3.

Jelentkezési díj: 40 lej.

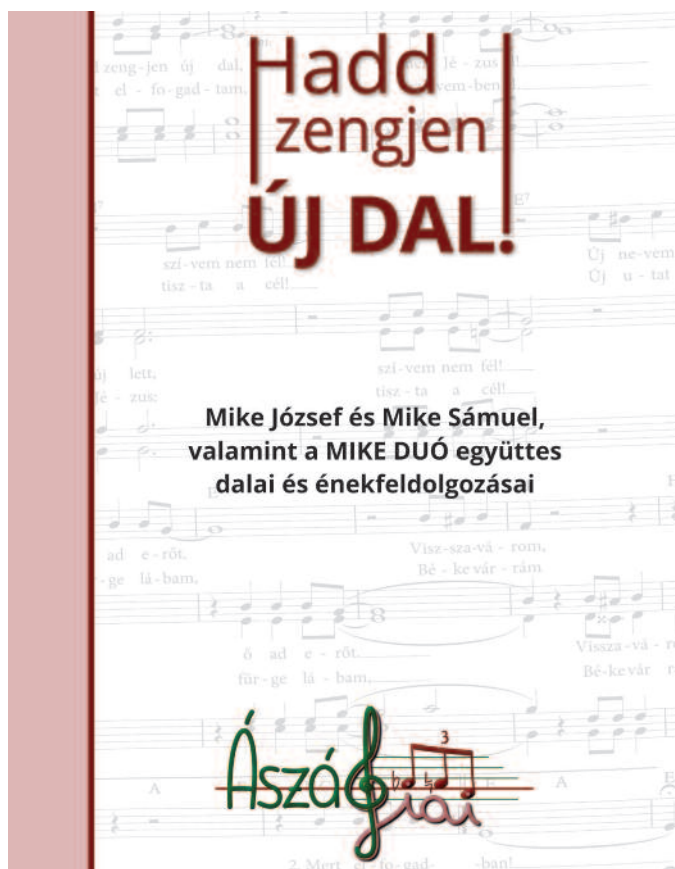
Jelentkezési határidő: március 20.

További részletek az **EMaBISz facebook oldalán** illetve az esemény oldalán.

A szervezők nevében, **Dobai Gyöngyi**, EMaBISz munkatárs

Új kottagyűjtemény a láthatáron!

Nemsokára megjelenik a Mike József és Mike Sámuel valamint a Mike Duó együttes dalai és énekfeldolgozásait tartalmazó kötet. **Érdeklődni Mike Józsefnél** lehet!

Tavaszi áradás

Nem, aki árva,
nem, akit kifosztott az élet,
nem, aki másutt nem lel menedéket,
nem, akit aggá gyötörtek a gondok...
Krisztust szolgálni az induljon el,
aki boldog!

Akinek boldogsága egyre nő,
s kicsap, mert lelke szűk medrébe nem fér.
Elindul adni. Ad és vissza nem kér.
Szolgál. Kicsinek, nagynak, mindenütt,
mindenkinek. Bérre, hálára nem vár.
Alázatosan fölfelé tekint,
ha itt is, ott is fölragyog egy szempár.
Tavasz fuvall a hófödte hegyekre,
s a megáradt folyó ha partot átlép,
tudjuk mi mind, nem is tehetne másképp.
Ha Krisztus fénylő napja rámosolygott,
adni, szolgálni így indul el az,
aki boldog.

Túrmezei Erzsébet

A bibliás Kossuth... (folytatás a 7. oldalról)

A detroiti Kossuth-szobor Bizottság a New York-i szobor felállítására érdekében 1927. február 21-én gyűlést tartott, melyen a tanulmányúton ott tartózkodó, későbbi magyarországi baptista elnök, Somogyi Imre Kossuth Lajosról, mint a vallásszabadság hősről emlékezett meg.

Kossuth emléke nem halványult el

Több mint ötven év telt el a szabadságharc jubileuma óta, de Kossuth ismertsége ma sem csökkent Amerika földjén. Az interneten böngésző mai nemzedék nem ritkán találkozik olyan érdekes információkkal, hogy Észak-Amerikában számtalan „street, road, avenue, place, park” viseli Kossuth nevét. Emlékét városok őrzik, emléklapokat adnak ki, szobrokat állítanak a tiszteletére, épületek viselik a nagy magyar szabadságharcos nevét. A Washingtonban levő Kossuth Házban működik az Amerikai Reformszövetség központja, amelyen a Kossuth domborművet Bodó Sándor magyar baptista alkotóművész testvérünk készítette. Érdekesnek tartom néhány város nevét megemlíteni, ahol Kossuth emlékművek találhatók: New-York City, Washington DC, New Orleans Louisiana, Pittsburg PA, Trenton, NJ, Columbus OH. Port Colborne ONT, Los Angeles CA, Cleveland OH, Algona Iowa USA.

Szintén az interneten olvashatunk arról, hogy 1996-ban Mississippi államban március 15-ét a „magyar nemzet szabadságának és függetlenségének napjaként” ünnepelték, amikor ünnepi kiáltványt tettek közzé „Town of Kossuth State of Mississippi Proclamation” címmel. És, hogy csak a legérdekesebbeket említsem, az Amerikai Egyesült Államokban van Kossuth megye, Iowa államban, sőt Manitowoc megyében Kossuthról elnevezett amerikai baptista gyülekezet is működik.

Az 1928-ban felavatott hírneves New York-i Kossuth szobrot 2002. májusában felkereste, az Észak-Amerikában járt Magyarországi Baptista Egyház Központi Ének-kara is. Énekeseink tisztelegtek Kossuth emléke előtt és az amerikaiak megbecsülését viszonzva, a szobor talapzatáról az amerikai himnuszt énekelték el.

A 200 éve született szabadsághős, Kossuth Lajos emlékiről az Egyesült Államok mai vezetői sem feledkeztek meg. George W. Bush elnök, emlékezve a magyar szabadság úttörőjére üzenetben köszöntötte a Kossuth Lajos születésnapjának 200. évfordulójáról emlékező amerikai magyar szervezeteket. „Kossuth üzenete továbbra is inspirálja az amerikai állampolgárokat, s a szabad és független Magyarország megvalósításáért küzdő magyarok nemzedékeit. Ma valóság az, amit ő előre látott, s az Egyesült Államok büszke arra, hogy Magyarország az egyik legszorosabb barátja és szövetségese.”

Marosi Nagy Lajos

■ Könyvek között és mély fájdalommal, de Isten bölcs akaratában megnyugodva vettünk végső búcsút a szeretett édesanyától, nagymamától. **Varga Juliánna** temetése **2015. november 27-én** volt **Szilágyerkeden**. A temetésen Isten vigasztaló ígését Bándi Sándor lp. közvetítette a Lk 8:41-48 alapján, énekekkel a szilágyerkedi gyülekezet énekkara és zenekara szolgált. Varga Juliánna 1935. augusztus 5-én született Szilágyerkeden. Fiatalon fogadta el Megváltója hívó szavát, neki engedelmeskedve 1951-ben bekerült, és a gyülekezet hűséges tagja lett. A gyülekezeti alkalmakat beteg is örömmel látogatta, ima és hitélete mindannyiunk számára példaértékűvé vált. Tizennyolc évig tartó betegség után hívta haza az Úr a mennyi hazába. Isten vigasztalja a gyászoló családot. **[Varga Johanna]**

■ **Kincses András (élt 1963. december 12. – 2015. november 21.)** elköltözött az örök hazába. Temetésére Bagoson került sor **2015. november 24-én**. Kedves András testvérünk 2013-ban tért meg, és nagyon szép, példamutató életet élt halála napjáig. Sok szenvedésben volt része, amit békességben, panaszok nélkül viselt. Mindig kész volt a szolgálatra, mindennap gyakorolta a biztonságtévést. A temetésen a bagosi gyülekezet ének és zenekara szép szolgálatot végzett, Isten Ígését pedig Bándi Sándor és Szekrényes Pál hirdette. Isten áldását kívánjuk az özvegyen maradt Kincses Berta testvérnőnek és fiai, András és István életére. **[Szekrényes Pál]**

■ **2015. november 22-én** utolsót dobant **id. Kiss Gyula** testvér szíve. Megváltója hazahívta. Temetése november 25-én volt **Nagyváradon**, ahol Dr. Simon József lelkipásztor szolgált Lukács 10:38-39 alapján. Életéről. 1930-ban született Csatárban. Bemerítkezett 1947 május 24-én Szalárdon, a Berettyó folyóban. Hűséges, szolgáló tagja lett a gyülekezetnek. 1955-ben házasságot kötött Papp Juliannával. Az Úr megáldotta őket két gyerekkel és négy unokával. Később Nagyváradra költözött a család. A Belvárosi Magyar Baptista Gyülekezet hűséges imádkozó tagja lett. Miután betegsége erőt vett rajta, már nem tudta látogatni a gyülekezetet, amit nagyon fájlalt. Tudta, hogy az Úr Jézus számára is elkészítette a helyet az Ő országában. 85 évet élt, ebből 60 évet boldog házasságban. Élő hittel reméljük, hogy odaát

találkozunk. Mindenért az Úr legyen a dicsőség. **[Szűcs Juliánna]**

■ **Özv. Vass Gergelyné Irénke Marosvásárhelyen, 2015. december 15-én** kapta a hazahívó szót. 1931. március 15-én született Bánffyhunyardon Vincze György és Ilona első gyermekeként. 1950-ben ment férjhez Vass Gergely lelkipásztorhoz. Isten kegyelméből három gyermeket nevelhettek fel, akik Urunkat szolgálják. A házasságuk első 9 évét Zetelakán töltötték, ahol férje orvosként szolgált. 1959-től Marosvásárhelyen laktak. Dr. Vass Gergely testvér a helyi gyülekezet és a nagy körzetet pásztorolta. Irénke néni a tevékeny lelkipásztor és orvos mellett sok háttérzolgálatot végzett örömmel és panaszkodás nélkül. Hihetetlen nagy munkaereje volt, évekig látta el a konyhai feladatokat a marosvásárhelyi gyülekezet építkezése alatt. A jócselekedetekben mindig elől járt, amíg csak tehetett látogatta a betegeket, segítette a szegényeket, fogadta a vendégeket. Otthonukban sokan kaptak szállást, akik Marosvásárhelyre mentek orvosi kezelésre. Hisszük, hogy az Úrtól megkapja jutalmát a hűséges szolgálatáért. Irénke néni 22 évig élt özvegységben. Utolsó éveiben gyengélkedett, de soha nem panaszkodott. 84 évet kapott az Úrtól. Emléke legyen áldott!

A temetési istentisztelet Marosvásárhelyen volt december 18-án. Sokan eljöttek, mivel ismerték és szerették őket a városban. A temetési istentiszteleten részt vettek és szolgáltak: Bertalan Péter nyugdíjas lelkipásztor, Bálint Pál ügyintéző lp, Kelemen Sándor marosvásárhelyi baptista lp, Barabás Ferenc nyugdíjas és ifj. Csontos József, marosvásárhelyi pünkösdi lelkipásztorok, Berghianu Iacob, és Onițiu Ioan, marosvásárhelyi pünkösdi lp, Strențan Nicolae az 1 számú Román Baptista gyűl. lp, Pop Adrian "Új Szövetség" és Vass András "Új Kezdet" gyülekezet lp. Marosvásárhelyről. Áldott emlékét örökké a szívünkben hordozzák gyermekei, unokái, dédunokái és szerettei a közelben és a távolban. **[Bálint Ibolya]**

■ 2016 január 8-án kísértük utolsó útjára Marton Erzsébet testvérnőt (szül. Lengyel) Biharon. Testvérnőnknek Teremtő Ura 75 évet ajándozott, Diószegen született és lett gyülekezeti tag, majd férjhezmenetele után Vajdahunyadra költöztek. A Vajdahunyadi gyülekezet hűséges tagja volt, majd 10 éve a gyermekeihez közelebb költözve került Biharra. Földi pályafutása végén több egészségügyi probléma is támadta, amit csendesen viselt. Isten vigasztaltsát kívánjuk a szűkebb és bővebb családnak is. **[Albert Zsolt]**

A szatmári bemelegítést ábrázoló fotó újraközlése nem hiba, hanem lehető legjobb illusztrációja az alábbi bizonyágtételnek. A képen balról az első Reman Izabella. (Szerk.)

Szívből jövő bizonyág

Jó néhány éve már, hogy a Szatmárnémeti gyülekezetnek halláskárosultak csoportja van, és ez gazdagítja közösségi életünket. Rendszeresen összegyűlnek vasárnap és hétköznap. A vezetőjük Reman János. Komoly, megfontolt testvér, kedves édesapa. Nagyon szíven viseli az elveszettek sorsát. Több éve imádkoztak lányuk megtéréséért, aki szintén halláskárosult. Isten meghallgatta imájukat, és idén megtért és bemelegített. Nagyon sokan eljöttek sorstársaik közül is a bemelegítési ünnepre. Áldásos nap volt. Hadd álljon itt Izabella bizonyágtétele:

«Hogy ismertem meg az Úr Jézust.

Sok évvel ezelőtt, mikor még kisebb voltam, halottam, tudtam Jézusról, mert szüleim megtanítottak. Ők komoly hívő emberek, és meséltek nekem a Bibliából, és más keresztyén meséket. Tetszettek nekem Jézus csodatételei. Szerettem jegyezni egy füzetbe az Igeverseket, sőt még rajzokat is mellékeltem. Amikor nagyobb lettem, eltávolodtam Isten útjától, és a földi dolgok után jártam. De amikor halottam, vagy olvastam a Biblia szavait, éreztem a szívemben, hogy Isten hív magához, Ő várt rám. Egy este, amikor a családdal együtt voltunk, apa megkérdezte: „Ha ilyen lelki állapotban maradsz, mint ahogy most vagy hová fog a lelked menni?” Lefeküdtem, átgondoltam e szavakat és úgy döntöttem most van az idő, hogy életemet Jézusnak adjam, hogy az életem megváltozzon. Reggel hírül adtam szüleimnek döntésemet, és együtt örültek velem. Több hónap után bemelegítkeztem 15 társammal együtt. El tudom mondani azt, hogy az Ő útjai csodálatosak, megsegített az egyetemen is, a vizsgák ideje alatt. Tudom, hogy Ő megsegít és meghallgat, soha nem hagy el. Van egy kedves igeversem: „Ragaskodjál az erkölcsi tanításhoz, ne hagyd el. Őrizd meg azt, mert az a te életed” (Péld 4:13). Most már boldog vagyok, hogy Jézus a szívemben él. Fiatal vagyok, és sok kí-

sértésem van, kell harcoljak az ömberi természetem ellen, de tudom, hogy megéri az Úr útjait járni. Van egy kedves dicsérő énekem: „Szeretlek Uram, én erősségem! Az Úr az én kösziklám, váram és szabadítóm; az én Istennem, az én kösziklám, ő benne bízom: az én pajzsom, idvességem szarva, menedékem. Az Úrhoz kiáltok, aki dicséretre méltó, és megszabadulok ellenségeimtől.” (Zsolt 18:1-3) Áldott legyen az Úr neve! Amen. Reman Izabella»

Lejegyezte Szűcs Sándor lp.

Házassági évforduló

Családi körben ünnepelte Szilágyballán Rácz Mihály és felesége, Eszti, házasságkötésük 55-ik évfordulóját. Testvéreink 1960. november 29-én ígértek örök hűséget egymásnak. Ajándékként kaptak az Úrtól 5 leánygyermeket és 13 unokát, akik szerte e nagyvilágban élnek: Nusi Balatonszemesen, Edit Nagyváradon, Márta Londonban, Éva Szilágyballán, Enikő az Egyesült Államokban. Kissé beárnyékolta az örömet, hogy a nagy távolság miatt nem lehetett jelen a család minden tagja. Az 1Sámuel 7:12 alapján emlékeztünk és adtunk hálát Istennek

az együtt megtett útért, testvéreink pedig különösen azért, hogy Isten kegyelmét és áldását tapasztalhatták mindeddig. Kívánjuk, hogy az Úr kegyelme kísérelje tovább testvéreink életét, és legyen részük az igazak jutalmában. [B. B.]

Húsvéti célgyűjtés

2014. október 1. óta lakunk és szolgálunk **Diószegen**, és a hozzá tartozó körzet gyülekezeteiben. Abban a helységben, ahol az 1800-as évek végén, illetve az 1900-as évek elején élt és munkálkodott Kornya Mihály baptista úttörő prédikátor, hirdetve a Jézus Krisztusban található üdvösség és változás lehetőségét, aki tegnap és ma és örökké ugyanaz (Zsid 13,8). A körzethez jelenleg hat gyülekezet, illetve misszió állomás tartozik: Diószeg, Félegyháza, Félegyháza Cigány Misszióállomás, Vajda, Kágya és Csokaly. A gyülekezetek tagjai kevesen vannak és azok jó része is idős. De áldom az Urat értük, mert hiszem, hogy nem véletlenül helyezett Isten éppen közéjük. A munka sok és sokrétű, amihez naponta Istentől kérjük és kapjuk az erőt, akitől sok lelki áldást kaptunk az elmúlt időben.

Nem kis áldozat volt a diószegi gyülekezet részéről, amikor 9 éve, átmeneti időre megvásárolták azt a második emeleten levő kétszobás, vagon típusú 52 m²-es tömbház lakást, amely most szolgálati lakásként működik, de hosszútávon több oknál fogva sem felel meg hivatásának. Ezért szövetségünk vezetősége úgy döntött, hogy húsvét alkalmával szövetségi szintű célgyűjtést hirdet, egy a célnak megfelelő lelkipásztori lakás vásárlására/építésére. Szeretettel kérjük a gyülekezetek testvériségét, hogy lehetőségeikhez mérten támogassanak bennünket ebben a dologban, amiért tudom, hogy az Úr meg fogja áldani és jutalmazni a gyülekezeteket. „Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való, és a világosságok Atyjától száll alá.” (Jak 1,17)

Kiss Zoltán lp.

:: SZÖVETSÉGI HÍREK ::

Maraton elnökségi gyűléssel kezdtük ezt az új évet, amely január 25-27-re volt kitűzve. Ennek az alkalomnak a Szatmárnémeti Magyar Baptista gyülekezete adott helyett. A több napi rendi pont között, be volt tervezve egy találkozás a Magyarországi Baptista Egyház vezetőségével, amelyet 26-án sikerült megvalósítani. Jó hangulatú, építő és őszinte beszélgetés alakult ki a két szövetség vezetősége között. Ennek következtében a jövőbeli szorosabb együttműködési vágyunkat egy „Együttműködési nyilatkozat” aláírásával is kifejeztük, amely ünnepélyes keretek között lett aláírva a Szatmárnémeti gyülekezet délutáni istentiszteletén. Papp János, egyház elnök testvérünk az Ézsaiás 55:6-11 igék alapján buzdított minden kedves hallgatót arra, hogy keressük az Urat. Ezt megfogadva, szeretnénk ebben az évben is az Úr népét építeni, és ezt a lehetőséget kihasználva szeretnénk határon túli magyar testvéreinkkel az evangéliumot együtt hirdetni. Az Úr segítsen minket erre! **[János Csaba]**

Tavaszi. Fotó: Gál Efraim

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége
Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: János Csaba
Felelős szerkesztő: Gönczi Géza
410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5.
E-baptifon: 0735 500 009
E-mail: szeretet@rmbgysz.ro
szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea.
A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605